

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: **H. P. T.**
st. přísl. V. s. r.
t. č. X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 9. 2025, č. j. OAM-901/ZA-ZA15-HA15-2025,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a jeho předcházející průběh

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 9. 2025, č. j. OAM-901/ZA-ZA15-HA15-2025 („napadené rozhodnutí“), které nabylo právní moci dne 15. 10. 2025. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou dle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu („zákon o azylu“). Podle žalovaného žalobce odůvodňoval svoji žádost pouze ekonomickými důvody. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné.

II. Napadené rozhodnutí a související skutkové okolnosti

2. Žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 11. 8. 2025. Při poskytnutí údajů k žádosti dne 18. 8. 2025 sdělil, že má finanční potíže, dluhy ve V. V České republice chce zůstat, aby to mohl splatit.
3. V rámci pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce za přítomnosti tlumočníka z jazyka vietnamského mimo jiné potvrdil, že o mezinárodní ochranu žádá z ekonomických důvodů; pokud dostane azyl, bude pracovat a vydělávat peníze. Pokud by musel odcestovat do V., tak tam pojede. Jakékoli problémy ve V. (se státními orgány, s vyřízením dokladů, s vycestováním, či jiné) neměl. Nic dalšího nechtěl uvést ani doložit.
4. Žalovaný do správního spisu založil Informaci OAMP – V., *Bezpečnostní a politická situace v zemi*, ze dne 23. 5. 2025. V rámci seznámení s podklady rozhodnutí za přítomnosti tlumočníka se žalobce nechtěl vyjádřit či něco doplnit a pouze zopakoval, že by zde rád zůstal, aby mohl pracovat a splatit dluhy.
5. V napadeném rozhodnutí žalovaný vyhodnotil žádost žalobce jako zjevně nedůvodnou. V průběhu správního řízení vyplynulo, že důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce jsou jen a pouze ekonomické důvody. Žalobce sám řekl, že z vlasti odešel kvůli finančním potížím, resp. dluhům za práci do Rumunska, poté do Německa a Holandska a následně do ČR, kde chce zůstat a pracovat, aby splatil své dluhy. Jiné důvody odchodu z vlasti a následného podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR žalobce nesdělil a současně neuvedl ani žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být ve vlasti vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.

III. Žaloba

6. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Má za to, že nebyla posouzena právní otázka a že byl nedostatečně posouzen skutkový stav. Zeme původu žalobce není považována za tzv. bezpečnou zemi původu a žalobci v případě návratu hrozí nebezpečí vážné fyzické újmy.
7. Z důvodu jazykových nedorozumění a rozrušení žalobce během pohovoru k žádosti nedostatečně zdůraznil hrozbu reálného nebezpečí, které mu plyne ze strany věřitelů. Ti znají jeho rodinu. Žalobce se dostal do koloběhu nelegální a vykořisťovatelské práce v Unii a jeho návrat do V. je nebezpečný kvůli hrozbám věřitelů. Státní orgány v zemi původu žalobci neposkytují nutnou ochranu a jeho situaci by nebylo možné řešit vnitřním přesídlením v rámci V., neboť žalobce dostává výhrůžky, ať už se nachází kdekoliv.

IV. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný s žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí. Uvedl, že při rozhodování vycházel z dostatečně zjištěného skutkového stavu a z aktuálních informací o zemi původu, přičemž zohlednil i tvrzení žalobce. Žalobci byla dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim; ten se však s podklady nechtěl podrobně seznamovat, nechtěl se k nim vyjádřit ani nenavrhl doplnění dokazování. Uvedl pouze, že chce v České republice zůstat, pracovat a splatit dluhy ve V.
9. Žalobce již v průběhu správního řízení uváděl výlučně ekonomické důvody své žádosti o mezinárodní ochranu, resp. snahu legalizovat si pobyt na území České republiky. Neuvedl žádné skutečnosti nasvědčující tomu, že by byl pronásledován z důvodů podle § 12 zákona o azylu nebo že by mu hrozila vážná újma podle § 14a téhož zákona. Žalovaný zdůraznil, že mezinárodní ochrana neslouží k řešení nepříznivé ekonomické situace ani k legalizaci pobytu za účelem práce; v tomto směru odkázal na možnosti pobytového režimu podle zákona o pobytu cizinců.
10. Námitku vadného tlumočení žalovaný odmítl s tím, že pohovor proběhl ve vietnamštině na žádost žalobce, jenž v jeho průběhu nevzněl žádné výhrady a nepožadoval ani zpětné přetlumočení protokolu. Žalovaný proto setrval na závěru, že žádost byla správně zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu.

V. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud v Brně přezkoumal napadené rozhodnutí podle skutkového a právního stavu zjištěného s přihlédnutím k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice). Soud o žalobě rozhodoval bez jednání, neboť pro tento postup byly splněny zákonem stanovené podmínky; žalovaný s takovým postupem výslovně souhlasil, žalobce ve stanovené lhůtě ústní jednání nepožadoval (§ 51 s. ř. s.) a soud konání jednání nepovažoval za nezbytné.
12. Žaloba není důvodná.
13. Dle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu se žádost žadatele o udělení mezinárodní ochrany zamítne jako zjevně nedůvodná „*jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neurvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.*“
14. Po prostudování správního spisu a napadeného rozhodnutí soud dospěl k závěru, že žalobce svou žádost skutečně založil pouze na ekonomických důvodech. Ty však nejsou důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Jak ustáleně judikuje Nejvyšší správní soud, „*obtíže žadatele o azyl stran obživy či možností seberealizace nelze bez přistoupení dalších okolností hodných zvláštního zřetele vnímat jinak, nežli jako důvody ekonomické*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003-54, srov. též rozsudek ze dne 15. 2. 2021, č. j. 4 Azs 325/2020–29).
15. V rámci žaloby žalobce svoji argumentaci významně modifikoval; prvně zde akcentuje obavy z výhrůžek věřitelů a tvrdí, že mu hrozí nebezpečí. Taková žalobní tvrzení soud vyhodnotil jako zcela nevěrohodná, a to z následujících důvodů. Žalobce měl v průběhu

správního řízení několik příležitostí k tomu, aby uvedl své případné obavy z návratu do země původu (při poskytnutí údajů k žádosti, v rámci pohovoru a v rámci vyjádření k podkladům pro rozhodnutí). Ani při jedné z těchto příležitostí se o obavách uváděných teprve v žalobě jakkoli nezmínil, přestože k tomu měl dostatek prostoru.

16. V tomto typu řízení spočívá povinnost tvrzení především na žadateli. Pokud žadatel tuto svoji povinnost nesplní, nelze na žalovaném požadovat, aby k neexistujícímu tvrzení shromažďoval informace. Povinnost zjistit skutečný stav věci je žalovaný povinen zásadně pouze v rozsahu důvodů, které žadatel v průběhu správního řízení uvedl (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2003, č. j. 2 Azs 27/2003-59).
17. Co se týká údajných jazykových nedorozumění, komunikace žalobce se správním orgánem probíhala vždy za přítomnosti tlumočníka z jazyka, jemuž žalobce rozuměl. V průběhu tlumočení nevznese žádné výhrady, přetlumočení protokolu nepožadoval. Pokud tedy teprve v žalobě poukazuje na skutečnosti, které bezpochyby mohl uvést dříve a nadto se jedná o tvrzení zcela nekonkrétní a velmi obecná, nemůže žalobce oprávněně spoléhat na to, že prostřednictvím žaloby zvrátí závěr o zjevné nedůvodnosti své žádosti.
18. Ostatně žalobce neuvádí, že by mu v uvedení obav, nově vyjádřených teprve v žalobě, v průběhu předcházejícího řízení cokoli bránilo. Údajné výhrůžky ze strany věřitelů jakkoli nespecifikoval, z jeho popisu situace ve správním řízení ani náznakem nevyplývaly obavy či obtíže související s návratem do země původu.
19. Soud proto musí dát zapravdu žalovanému, že žalobce ve správním řízení vedle obecného konstatování špatné ekonomické situace (dluhy, potřeba vydělat si peníze) nesdělil žádné důvody pro udělení mezinárodní ochrany. A tvrzení, která žalobce uvedl teprve v žalobě, soud s ohledem na průběh předcházejícího řízení, jak je dokumentovaný správním spisem, vyhodnotil jako zcela nevěrohodná, resp. uvedená zcela účelově nad rámec „příběhu“, který žalobce ve správním řízení konzistentně popisoval.
20. Obsah odůvodnění rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany v první řadě předurčují důvody, které žadatel v řízení prezentuje. Z tvrzení, které žalobce v řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany předestřel, nebyly patrné žádné azylově relevantní skutečnosti, které by mohl žalovaný ověřit nebo důkladněji zjišťovat. Ve věci zároveň nebylo zjištěno, že by ve V. od vydání napadeného rozhodnutí došlo k novým skutečnostem ve smyslu § 32 odst. 9 zákona o azylu, které by měly vliv na jeho zákonnost.

VI. Závěr a náklady řízení

21. Krajský soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí netrpí nedostatky, které mu žalobce vytýká, a neshledal ani jiné důvody, pro které by bylo na místě napadené rozhodnutí zrušit; žalobu proto jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
22. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu

tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 20. března 2026

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D
samosoudkyně